

KALIMERA

průvodce světem cestování a vybavení

ZDARMA

Kolo na těžko | Doprava po světě | In-line v ČR | Evropa trochu jinak | Stany v nepohodě

Francie přeje mladým

Pokud je vám méně než 26 let a letos se vypravíte do Francie, nebudete muset platit vstup do padesáti muzeí a téměř stovky dalších památek. Francouzský stát se totiž rozhodl podpořit vztah ke kulturním památkám u mladých. Vstupné tak mladí cestovatelé nezaplatí například ve známé katedrále Notre-Dame či Vítězném oblouku. Na Eiffelovku se bohužel zadarmo nepodíváte – patří totiž pařížské radnici a ta „kulturní cítění“ nepodporuje.

Hledáme distributory Kalimery na VŠ a VŠ koleje pro města: Plzeň, Praha (VŠE, FFUK, ČVUT), Ústí nad Labem, České Budějovice, Olomouc a Ostrava.

Pomoz nám právě na tvé škole!

S kily do letadla nelez

Americká letecká společnost United Airlines od poloviny dubna účtuje obězním lidem poplatky za další sedadlo. Tento příplatek se zatím týká letů z Chicaga a bude se vztahovat na lidi, kteří přesahují svým tělem na vedlejší sedačku, nemohou si zapnout bezpečnostní pás, přestože použijí prodlužovačku, nebo si nemohou dát dolů loketní opěrku. Takoví pasažéři si také mohou koupit letenku v business třídě, kde jsou sedadla širší.

Známky pro vodáky

Národní park Šumava spustil 29. dubna 2009 registraci pro vodáky, kteří si chtějí sjet Teplou Vltavu. Poplatek 100 Kč pro dospělé a 50 Kč pro děti musí zájemci uhradit na stánkách NP Šumava a poté si s dokladem přijít pro známku na jedno ze dvou registračních míst. Od 1. května 2009 smí Teplou Vltavu sjet maximálně 100 lodí denně. Národní park omezení zavedl, protože chce „uchovat křehkou rovnováhu vodního světa“.

Pokuty pro cizince

Pokud se chystáte do Velké Británie vlastním autem, zbystřete. Tamější policisté budou moci nově pokutovat zahraniční řidiče i za méně závažné přestupky, jako je volání při jízdě, překračování rychlosti nebo (v případě řidičů kamionů) nedodržování přestávek. Dosud museli zahraniční řidiči zaplatit pokutu hotově pouze za velké prohřešky, např. jízdu pod vlivem alkoholu.

Piráti jdou i po turistech

Novodobí piráti často napadají lodě plující podél somálského pobřeží a pak za jejich opuštění požadují výkupné. Bohužel tyto útoky se začínají týkat i výletních lodí. Naposledy byla takto napadena italská výletní loď s 1500 pasažéry na palubě. Zaútočilo na ně z loďky 6 pirátů. Posádce lodi se podařilo piráty zahnat výstražnými ranami a vodními děly po 5 minutách.

Turistická Antarktida

Počet turistů mířících v lodích na Antarktidu bude v budoucnu redukován. Důvodem je narušování křehkého ekosystému způsobené čilým „turistickým ruchem“ na Jižním pólu – minulý rok ho navštívilo asi 45 000 lidí. Nově nebude smět být na palubě výletních lodí více než 500 lidí a na kontinentu bude maximálně 100 turistů v jednu chvíli.

Vlakem do Teheránu

Írán patří mezi státy, o kterých se v západních sdělovacích prostředcích nemluví zrovna lichotivě, ale každý, kdo má alespoň trochu zkušenosti s cestováním do podobných zemí, mi dá jistě za pravdu, že zahraniční politika státu vůbec nemusí odrážet skutečnou situaci v daném národě. Už jen pokud člověk zabrousí na různé webové cestopisy, zjistí, že Írán je kromě svého jaderného programu proslavený i obrovskou pohostinností většiny obyvatel, velkým počtem historických památek, nádhernou přírodou, a co je pro studenty nezanedbatelné – mnohdy až směšně nízkými cenami. Tyto skutečnosti mě vedly k rozhodnutí vyrazit o letních prázdninách právě do Íránu.

pokračování na str. 5

Trans-Asia Express Istanbul – Teherán přijíždí ...

Autor: Jan Steyer

La Palma – treking na Kanárech

Když se řekne Kanárské ostrovy, vybaví se vám možná turisté válející se na pláži, bezedné bary, honosné hotely a bujary noční život. Nic pro svobodné cestovatele. Jenže tato charakteristika odpovídá jen jednomu z osmi ostrovů – Gran Canarii. Ostatní nabízejí nedotčené přírodní skvosty a zážitky, ze kterých se tají dech. Ukázkou všeho, co mohou nabídnout, je středně velká La Palma – ostrov, který se svým nejvyšším převýšením na danou plochu na Zemi láká k trekingu.

Ráj nejen botaniků

Vysoké převýšení – to jsou hory a nenapodobitelné výhledy. Ale jaké hory! Na severu vlhké deštné horské pralesy, na jihu vyprahlé, černé lávové kopce, porostlé jedinečnou vegetací. Kolem dokola černé útesy a oceán. Příroda je zde úchvatná a opravdu unikátní. Téměř polovinu rostlin totiž nenajdete nikde jinde na světě. La Palma si vytvořila své vlastní růže, břečťany i borovice, ale také mnoho rostlin, které se žádným z našich krajů nepodobají. A za návštěvu místních národních parků nic neplatíte.

Ruta de los Vulcanos – cesta vulkánů, cesta po černočervených suťovitých svazích vyhaslých sopek.

Autor: Jana Martinková

Co na La Palmě nevynechat

Uprostřed ostrova se nachází ve stejnojmenném národním parku největší kráter na světě – Caldera de Taburiente, široký 9 km a hluboký 770 m. Po vyznačených cestách můžete procházet po jeho zales-

ném dnu. Až na vrchol nejvyšší hory ostrova La Palma – Roque de los Muchachos (2426 m n. m.) – vede díky strategicky umístěné hvězdárně silnice. Sa-

pokračování na str. 2

V Orlických horách na bruslích

Většina z nás zná Orlické hory z pozice zimních či letních turistů a cykloturistů. In-line jízda zvaná „Orlice-Up“, pořádaná loni na podzim bruslařským naděncem Miroslavem Kronikou z Hradce Králové, ukázala dalším 50 bruslařům, že místo je tu i pro ně.

Bruslení na horách

Ideální je samozřejmě bruslení na rovině. Kromě faktu, že v Čechách mnoho roviny vhodné na bruslení není, je důležité si přiznat, že rovina je i s tím nejkrásnějším okolím za kratší či delší dobu nuda. Čechy jsou proti této nudě vybavené vcelku dobře, ale jen málokdo ví, že vlastně všechny české hory jsou alespoň částečně sjízdné i na bruslích. Bojíte se na bruslích do hor, protože si nejste jisti brzděním? Plně vás chápou! Jenže tento argument v případě

této akce nefungoval. Propozice uváděly jízdu po silnici od Zemské brány na Šerlich, která většinu ze svých 30 km vede do kopce. A pro přejezd výjimečně těžších sjezdů slibovaly přistavit doprovodný autobus. Tento slib byl dodržen, i když velmi pokročilí bruslaři projevovali nad touto pomocí lítost – tolik se těšili na pořádný sjezd!

Jízda

Ráno nás parkoviště na Šerlichu vítá posledními letošními cyklobusy, mlhou a zimou. Tady se slibovaný slunečný den vyklube až po poledni. Vedle cyklobusů s přívěsy září do okolí červenobílý zakulacený historický autobus, se kterým naši rodičové absolvovali své studentské výlety. Já v něm svoji první jízdu absolvuji na bruslích. Všichni účastníci v něm budou převezeni ze Šerlichu k Zemské bráně,

některí v něm absolvovali již ranní cestu z Hradce Králové. Tleskám v duchu organizátorovi, který i jízdu na místo startu učinil pro mnohé z nás výjimečnou. Projíždět se v takovém autobuse podzimní krajinou zalitou sluncem ve vás probudí dobrou náladu, i když jste ráno vstávali levou. A vidět vyskákat z tohoto autobusu přes 30 lidí s bruslemi na nohou a hůlkami v rukou mohlo návštěvníkům Zemské brány v tu chvíli připomínat přistání mimozemšťanů. Řešíme, co na sebe. Podzim je zrádný. Slunce svítí, ale teplo nám bude, až vyjedeme druhý nebo třetí kopec. Bundy odkládáme po 4 kilometrech, těsně před první zastávkou doprovodného autobusu. Zastávek je na celé trase hned několik a slouží k občerstvení i shromáždění

pokračování na str. 6

léto 2009

EDITORIAL

Letní Kalimera je vždycky příležitostí se „rozšoupnout“. Celých osm stránek oproti klasickým čtyřem nám umožňuje věnovat každé stránce jedno téma. Letos jsme samozřejmě opět nevynechali cykloturistiku na těžko, která je dost specifickým odvětvím, navíc vyhledávaným opravdovými cestovateli. K letnímu číslu už také tradičně patří in-line bruslení. Každým rokem přibývají zajímavá místa k bruslení a možná vás překvapí, co vše se dá prohlásit za bruslařský terén. Neodolali jsme ani zveřejnění zajímavých zkušeností s různými dopravními prostředky ve světě. Ve vybraných případech po jejich přečtení začnete tolerovat drobná zpoždění našich dopravců, někdy se podíváte, proč některé služby fungují lépe v méně rozvinutých oblastech než je střední Evropa (např. občerstvení ve vlaku a na perónech). Podívejme se tedy také trochu jinými očima na tu naši Evropu – Kanárské ostrovy, Sardinie a Turecko se proměňují očima nezávislých cestovatelů v jiné země, než jak je popisují cestovní kanceláře. Vše završuje klasika Kalimery – rubrika Testovna s osobními zkušenostmi s vybavením sepsanými členáři Kalimery. To vše si můžete pročit v tištěné verzi díky inzerentům, kteří věří nejen v přínos svého inzerátu v Kalimerě pro svoji firmu, ale také v rozšíření rozhledu všech členářů Kalimery. Já doufám, že Kalimera prospívá všem. Hezké léto!

Kateřina Sekyrková

SOUTĚŽ

Vyhraje 1000 Kč šek na nákup v Outdoor-Outletu (www.Outlet.cz)! Pošlete nám na redakce@kalimera.cz, předem: smetana na Outlet, do 30. června 2009 správné odpovědi na následující otázky a co nejlépe tipujete otázku č. 4.

- Kamenný obchod Outdoor-Outlet sídlí:
a) v Praze
b) v Brně
c) nemá kamenný obchod
- Letní Outdoor-Outlet je součástí:
a) víkendových slev v hypermarktech
b) turistického pochodu „Okolo Brd“
c) prodejny Výstavy stanů v Praze
- Zboží objednané přes internetový obchod www.Outlet.cz si můžete před koupí zkusit:
a) na každé poště
b) v pojižděném outdoorovém prodejně
c) ve vybraných obchodech v Praze a Brně
- Kolik kusů zboží bude naskladněno na www.Outlet.cz dne 1. července 2009?
- Přejete si dostávat novinky:
a) obchodu OUTDOOR-OUTLET
b) časopisu KALIMERA
- Vaše jméno a kontakt na vás

O dvou výhercích 1000 Kč šeku budeme informovat 2. července 2009 na portále www.kalimera.cz, kde najdete i článek s nápovědou.

La Palma – trekking na Kanárech

pokračování ze str. 1

motný vrchol i okolní trasy po hřebenech nabízejí úchvatné pohledy. Končí však obvykle na hranici mraků, které se každé dopoledne hromadí v nižších nadmořských výškách. Na vrcholu však nebyvají téměř nikdy.

Od středu na jih ostrova se táhne úžasná Ruta de los Volcanos – cesta vulkánů. Vede po hřebeni i úbočích sopečných pohorí a nabízí rozhledy na obě strany ostrova, neboť se táhne jeho středem. Často jde o černočervené suťovité svahy porostlé borovicemi. Na tento trek si nezapomeňte about dobré boty, do kterých se ostré lávové kamínky nedostanou. V klidu si tuto cestu vychutnáte po dobu 3 – 4 dnů. Na samém jihu ostrova sejdete na pobřeží k nejvyhlášenější, ještě nedávno činné sopce Volcán Teneguía, po jejímž kráteru se můžete projít.

Kolem dokola autobusem
Na ostrově funguje velmi dobrá autobusová doprava, která vás za pár hodin přemístí z jednoho konce na druhý po okružní silnici. Pro větší počet lidí či dnů je možné zakoupit slevové karty. A pokud byste se potřebovali vydat s pomocí čtyř kol i jinam, půjčení auta není drahé, zvlášť pokud je vás vhodný počet.

Partý v národním parku
Pokud rádi grilujete, vezměte si s sebou do hor materiál. Na mnoha místech včetně vstupů do národních parků je totiž spousta grilovacích míst – malých kuchyněk pod širým nebem s připraveným dřevem.

Mimo sezónu za babku
Na tomto ostrově, ideálním pro pěší túry, se nesmí volně stanovat. Proč taky, když v roztomilých apartmánech se vším komfortem, včetně bazénu na dvoře a datlových palem kolem, můžete bydlet za ne-

celých 300 Kč za noc? Ale pozor, nízké ceny platí pouze mimo sezonu, tedy v létě.

Pláže a banány
Pláže na La Palmě jsou černé, ohraničené rovněž černými útesy, ale malé a krásné. Vlny oceánu vás pohoupají, co hrdlo ráčí. Voda není zrovna horká, ale alespoň osvěží. Podél pobřeží se také táhnou nekonečné plantáže banánů, zrajících však v zimě.

Náklady na cestu
Pomocí nízkonákladových společností se nám podařilo nezaplatit za zpáteční letenku do La Palmy více než 9900 Kč. Byl to největší finanční náklad celé cesty. Celkem se náš jedenáctidenní výlet po Kanárských ostrovech nepřehoupl přes 14000 Kč.

Jana Martinková

Ostrov La Palma
(španělsky „dlaň“) v severozápadní části Kanárského souostroví je dlouhý 47 km a široký 28 km. Nejvyšší místo – Roque de los Muchachos – leží ve výšce 2426 m n. m. a hostí vyhlášenou hvězdárnu. Mezi Kanárskými ostrovy vyniká La Palma výjimečnými klimatickými podmínkami – severovýchodní vlhké větry vytváří tzv. „oblačné moře“, ze kterého často prší a dává ostrovu přívlastek „zelený“. Průměrná roční teplota je 20 °C.

související články
➤ Výstup na Pico del Teide
➤ Tenerife – praktické rady a tipy
➤➤➤ www.kalimera.cz
Španělsko

Domluva v turecké nemocnici

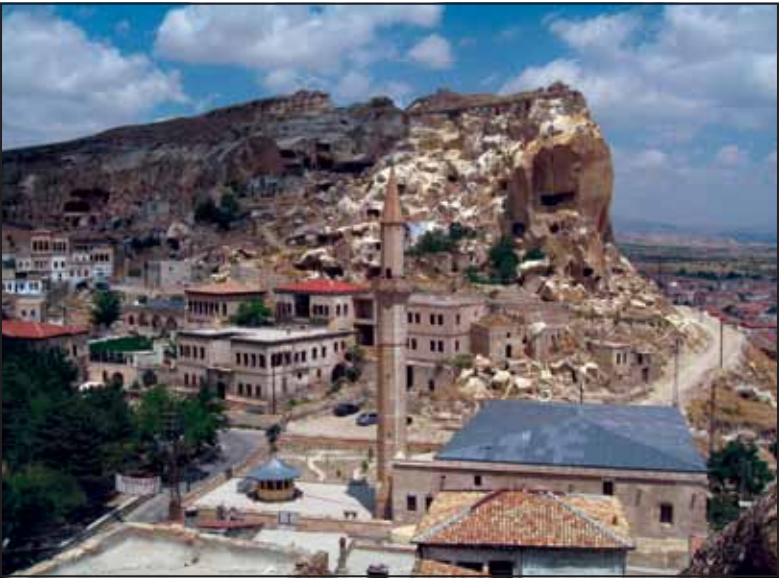
V roce 2007 jsme se vydali ve velké partě do Turecka. Po prohlídce Istanbulu a nezdařeném pokusu o zlezení sopky Erciyes Dağı (3917 m n. m.) jsme se přesunuli do centrální části oblasti Antálie, konkrétně do městečka Ürgüp vydlabaného uprostřed vyprahlé krajiny do pískovce.

Myši v pískovci
Při pohledu na město z vyhlídky nás zaujal kopec trčící nad městem. Když jsme k němu přišli, zjistili jsme, že je skrz naskrz prošípovaný chodbičkami a pod zemí ukrývá prastaré svatyně a tajné místnosti. Sundali jsme batohy, nasadili čelovky a pustili se do prolézání. Všudypřítomný prach nám nevalil a my se protahovali úzkými štolami, bloudili ve spletích chodbách a byli neustále překvapováni, když jsme vylezli úplně někde jinde, než jsme čekali. Rozdělili jsme se na několik skupinek a hodinu jsme si hráli na myši v ementálu.

Volání „ambulans“
Byl to opravdu skvělý zážitek až do okamžiku, kdy jsme se seběhli ke kamarádovi, který si zlomil zápěstí – lezl komínem, uklouzla mu noha a spadl nešťastně na ruku. Zlomenina našťásti nebyla ote-

vřená a ihned jsme ji zchladili proudem studené vody z kohoutu, jehož přítomnost byla na tak vyprahlém místě úplný zážrak. Hořečnaté jsme přemýšleli, co udělat dál. Nejdříve jsme zkusili volat 112. K naší hrůze však slečna na druhém konci neměla ani slovo anglicky! Naštěstí poblíž pracovali na vykopávkách dělníci. Po našem neustálém opakování slova „ambulans“, jediného slovíčka, které jsme pro tento případ znali, pochopili a vysíláčkou přivolali sanitku. Nemocnice byla hned pod kopcem, a tak jsme viděli, jak odtud během minuty vyjela sanitka a zamířila k nám. Naložila kamaráda i s jedním z nás a během pár minut se ztratila z dohledu.

Hledání kamaráda
Sešli jsme s batohy na náměstí a šli se poptat na kamaráda do nemocnice. Při vstupu se nám naskytl zajímavý pohled – chodba nemocnice sloužila jako jedna velká čekárna. S mírnými předsudky jsme pozorovali dění v nemocnici, ale všude bylo naprosto čisto. U okénka, pravděpodobně příjmu či informací, jsme se anglicky zeptali na našeho kamaráda. Zřejmě nám nerozuměli, ale díky naší gestikulaci nás zavedli do ordinace, v níž seděli kolem stěn čekající pacienti, a v rohu závěs

Kopec trčící nad městem Ürgüp je děravý jako ementál. Autor: Vít Baisa

odděloval lůžko od zbytku místnosti. Doktor nás pozval za závěs a byl tak laskavý, že nás neošetřil, jak to zprvu vypadalo, ale po chvíli našeho vysvětlování nastalé situace telefonicky zjistil, kde náš kamarád je – byl převezen do města Nevşehiru.

Turecká angličtina
Odebrali jsme se do parku, kde jsme ve stínu na naše kamarády pár hodin počkali. Kamarád dostal sádku, ve které měl vyříznutý otvor pro kontrolu případné infekce odřeniny. I když byl pojištěný, v nemocnici po něm chtěli hotovost. Naštěstí to bylo v přepočtu jen asi 1000 Kč. Kamarád byl odhodlaný s námi pokračovat i s rukou v sádře, musel však další den ráno do nemocnice na kontrolu kvůli infekci. Měl štěstí, že doktor, který ho ošetřoval, uměl jako jediný v nemocnici rozumně anglicky. Ochota lidí v nemocnici a obecně všech Turků, se kterými jsme se dostali do styku, byla sice obrovská, ovšem jejich znalosti angličtiny jsou mizivé a snadno může dojít k nedorozumění.

Turistika v sádře
Pustili jsme se do okolí Ürgüpu, kde na nás čekala další nádherná místa – zapomenuté domy vytesané do skály v několika patrech, malované rané křesťanské svatyně, tmavé chodby a políčka s vínem ukrytá ve spletích roklích, ve kterých jsme se další dva dny potulovali. Při cestě na západ jsme se ještě podívali k moři v letovisku Antalya, na věčné ohně v parku Olympos, na spíše betonové než travertinové Pamukkale, do Smyrny a pak už přes Dardanely domů. Kamarád se zlomenou rukou s námi v pořádku zlezl ještě pohoří Ala Dağlar a stopoval s námi celou cestu až do Bulharska, odkud jsme jeli vlakem zpět. Po návratu mu však na kontrole řekli, že ruka špatně srostla. Zápěstí mu znovu zlomili a sešroubovali. Ještě teď ji nemá úplně v pořádku a už asi ani nikdy mít nebude. Bere to však statečně. Už teď ho lanaříme, nejlépe zase někam na východ.

Vít Baisa

související články
➤ Dobrovolní ukrajinští záchranáři za 400 US
➤ Letargie v etiopské státní nemocnici
➤ Zrádné pohoří Parnassos
➤ Jak přežít v ukrajinské nemocnici
➤➤➤ www.kalimera.cz
Nebezpečí

Studium v Západní Austrálii

Austrálie se rok od roku stává větším lákadlem nejen pro české příznivce exotické přírody, ale také pro zájemce o studium v této atraktivní části světa. Jednou z nejlákavějších destinací je Západní Austrálie a její metropole Perth.

PERTH
EDUCATION CITY
Western Australia

Perth je město plné možností. Je známé svým teplým klimatem, dlouhými hřejivými dny, nádhernými písčitými plážemi a pohodovou atmosférou. Perth se svými 1,8 miliony obyvatel drží přední místo na celosvětovém žebříčku životního standardu. Vysoká životní úroveň a nejvyšší průměrná mzda z celé Austrálie se promítá také do vysokého standardu místních škol, univerzit, lékařské péče, dopravy a rekreačního zázemí. Průměrná mzda v Západní Austrálii činí AU\$65.957 ročně, tj. v přepočtu přibližně 74.700 Kč měsíčně (zdroj: WA Business News, 9. října 2008).

Vízum a práce při studiu
Pro cestu do Austrálie je zapotřebí víza. Studentské vízum s sebou přináší řadu výhod. Lze jej získat na studijní pobyt od 1 měsíce do až 5 let. Jeho držitel

musí navštěvovat kurz, který má minimálně 20 hodin týdně. Pracovní povolení se vydává k tomuto vízu automaticky a umožňuje pracovat až 20 hodin týdně v průběhu studia a neomezeně o prázdninách, což čeští studenti hojně využívají.

Většinu škol a 5 místních univerzit sdružuje vládní asociace **Perth Education City**, která nabízí na svém webu vyhledávač studijních programů, mnoho užitečných informací o Západní Austrálii a místních vzdělávacích institucích – www.pertheducationcity.com.au.

Jak na to
Neváhejte se s prosbou při plánování zahraničního pobytu obrátit na vzdělávací agenturu COM-IN (www.com-in.cz), která se specializuje na studijní programy v Austrálii. V Perthu má COM-IN

svého česky mluvícího pracovníka, který studenty vyzvedává na letišti, pomáhá jim v aklimatizaci v novém prostředí, s vyřízením formalit, dalšího prodloužení pobytu, vyřízením víz pro návštěvu rodinnými příslušníky či přáteli a vše ostatní, co může student daleko od domova potřebovat. COM-IN poskytuje veškeré své služby zdarma, je spojen jen s kvalitními institucemi a zakládá si na osobní a profesionální péči o klienty.

Když jsem si v organizaci AFS Mezikulturní programy podávala přihlášku na rok do Itálie, doufala jsem, že svůj roční studijní pobyt strávím v některém z italských měst jako je Řím, Miláno, Florencie nebo třeba Benátky. Zpětně jsem ale vděčná za to, že jsem nakonec pobývala na Sardinii, v horském městě Nuoro se 40 000 obyvateli.

Staré vnitrozemí

Poměrně velký ostrov Sardinie je ve Středozemním moři paradoxně blíže Tunisku než Itálii. Kvůli četným nájездům Féniciánů, Španělů a Arabů zde vznikala větší města vnitrozemí. Na pobřeží leží také důležitá centra, ale byla postavena většinou až v minulém století a jsou hojně navštěvována turisty. Za pravou Sardinii a sardinskou kulturu je lepší směřovat právě do středu ostrova.

Stávka jako životní styl

Na Sardinii nikdo nikam nespěchá, lidé jsou přátelští, rodiny drží pohromadě, každá věc je dobrou záminkou k uspořádání party nebo stávky. Stávkuje se opravdu hodně. A nestávkují jenom železničáři nebo řidiči autobusů, jako je tomu u nás, ale i novináři, prodáváci ovoce, studenti, učitelé. I já jako student jsem zažila hodně stávek. Stávkovali jsme kvůli nefungujícímu topení ve škole, kvůli neuklizeným záchodkům ve 2. patře budovy, kvůli těžkým závěrečným testům atd.

Obr z Čech

Pro turisty můžou být exotičtí i samotní obyvatelé, kteří mluví zvláštním jazykem a nechovají se tak, jak byste od Italů očekávali. Lidé jsou na Sardinii menšího vzrůstu – já jsem pro ně byla se 172 centimetry obr. Na rozdíl od Italů na kontinentu jsou Sardové více uzavření, k cizím lidem si drží odstup, nepokřikují na holky „Ciao bella!“ a nejsou vlezlí. Pokud vás ale trošičku poznají, jsou to ty nejšíťedřejší osoby.

Neitalská sardinština

Místní zbožňují povídání a při rozhovoru neustále používají ruce. Mimo mluvné italštiny jsem se musela naučit i významy různých gest. Ve školách a na úřadech se hovoří italsky, ale v rodinách, hlavně na vesnicích, se mluví sardinsky. Je to poněkud zvláštní znějící jazyk: mix latiny, španělštiny a arabštiny. Italštině se příliš nepodobá. Běžný turista se však se sardinštinou příliš neseleká. Tento jazyk postupně vymírá, protože mladí lidé jsou ovlivněni italskou kulturou a ne všichni sardinsky mluví. Vyučování ve školách probíhá v italštině a v současnosti se uvažuje o zavedení povinného předmětu sardinština.

Labužnické hody

Těstoviny se na Sardinii jedí každý den jako předkrm a pokud budete k nějakému Sardovi pozváni na jídlo, připravte si prázdný žaludek, protože hostitelé tu o své hosty rádi pečují a snaží se jim nabídnout to nejlepší. Pokud člověk už opravdu víc těstovin, lasagni, bifteků, zapékaných lilků a salátů nemůže, musí Sardovi tuto skutečnost několikrát zopakovat, aby to pochopil. Kromě těstovin se připravují různé pokrmy z ryb, které jsou opravdu vynikající. Sardové umí dobře připravovat maso a jedí hodně masitých pokrmů.

Místní chléb

Tradiční sardinský chléb je tenoučký plát chleba o síle 1 milimetr. Jmenuje se pane carrasau a nesmí chybět v žádné sardinské domácnosti. Tato základní potravina je známa na Sardinii v několika podobách, protože každé městečko má svůj tradiční recept na jeho pečení.

Jak si zasportovat

V létě je v horkém počasí jediným provozatelným sportem plavání v moři. Ale na jaře nebo na podzim lze podnikat trekkingové túry v horách, jezdit na kole nebo lézt na skalách. Vyhlášené místo pro horolezce je Cala Gonone, kde jsou přímo vybavená horolezecká střediska a mnoho lezeckých míst s nádhernými výhledy na moře.

Míša Nováková

související články

- Podpatek jménem Apúlie
- Liparské ostrovy – ráj v Tyrhenském moři
- Zklamání ze Stromboli
- Loučení s Itálií

➤➤➤ www.kalimera.cz
Itálie

Týdenní průjezd Guatemalou

Průjezd Guatemalou od Mexika do Belize nám měl trvat přibližně týden. Autobus, kterým jsme přijížděli z mexického města Comitán, nás však vysadil již několik kilometrů před hranicemi s tím, že dál nejede. Museli jsme tedy jet taxikem, který byl překvapivě levný. Na hranicích šlo všechno hladce – dostali jsme vízum na 90 dní, za které jsme nic neplatili, a mohli jsme pokračovat dál do vnitrozemí. To, že jsme se ocitli v méně vyspělé Guatemala, bylo poznat na první pohled: odpadků značně přibýlo, indiánů v tradičním oděvu také a změnil se i vozový park.

Multifunkční služebníček

Hned jak jsme vylezli z celnice, tak se nás „ujal“ jeden řidič a nabízel nám, že nás vezme do města Quetzaltenango, kam jsme měli namířeno. Cena nebyla vysoká, ale odbyli jsme ho s tím, že si potřebujeme vyměnit peníze – mexické pesos za guatemalské quetzaly (pozn.: quetzal je posvátný mayský pták). V tu chvíli se řidič proměnil ve směnárníka a nabízel nám docela přijatelný kurz. Dobře, měníme a jedeme.

Dětské autobusy

Nejtypičtější autobus, který v Guatemala potkáte, je vyřazený školní autobus z 50. let dovezený ze Spojených států, bohatě vyzdobený obrázky svatých a různými korálky, přívěsky či barevnými řetězy. Na dvojsedadlo se vešly buď dvě americké děti nebo tři Guatemalci. My jsme měli vzhledem k naší výšce trochu problém se na sedačku pohodlně posadit.

Nevyzpytatelné trasy

Batohy nám řidičovi poskoci hodili na střechu a mohlo se vyjet. Aha, jsme v Guatemala, takže ještě chvíli počkáme, jestli se nepřidají další cestující: řidič a jeho „asistenti“ pobíhají kolem autobusu a shání další pasažéry. Nakonec vyjíždíme směr Quetzaltenango, druhé největší guatemalské město. Myslíme si stále, že autobus jede přímo, přesně tak, jak nám bylo ře-

Naše batohy na střechě guatemalského autobusu.

Autor: Lucie Kubalíková

čeno jedním z asistentů řidiče, který teď chodí mezi sedadly, vypisuje jízdenky a vybírá jízdné. Když se blížíme k městu Huehuetenango (asi v půli trasy), řidič náhle zastavuje, volá na nás, ať vystoupíme a přestoupíme si na autobus, který jede

naproti nám. Namítáme, že nám přece tvrdil, že jede až do Quetzaltenango! Chyba, tenhle autobus jede jen do Huehuetenango a my si musíme přesednout – narychlo vypsáná jízdenka č. 2, naše otázka, jestli nebudeme muset nic doplá-

Proč má Guatemala dvě hlavní města?

La Antigua, bývalé hlavní město Guatemaly, vás překvapí tím, že je zde největší koncentrace bílých turistů na metr čtvereční. Pro tzv. gringos je tu téměř vše, co mohou najít doma v Evropě a ve Spojených státech: irská hospoda, italská pizzerie, luxusnější (a dražší) ubytování. I ceny vstupů do místních muzeí a památek jsou vyšší, než je guatemalský průměr. Guatemala Antigua (jak zní celý název města) byla zničena zemětřesením r. 1717. Do té doby byla významným centrem s mnoha koloniálními budovami a významnými kostely, které však byly tímto zemětřesením poškozeny. Dnes se v těchto položbořených kostelech a klášterech vybírá vstupné a slouží jako připomínka této události. Poté, co byla Antigua zasažena zemětřesením, bylo hlavní město přesunuto na místo dnešního Ciudad de Guatemala. Město nevyniká památkami, i když pár významných a zajímavých koloniálních budov zde najdeme. Ciudad de Guatemala je však především městem rozdílů: potkáte tu jak evropsky oblečené úředníky a mladé moderní slečny, tak staré babky na tržišti prodávající ovoce a zeleninu.

cet, a rychlý úprk z autobusu. Jeden z poskoků nám mezitím snesl batohy ze střechy, ještě něco zakřičel na řidiče druhého autobusu, který právě zastavil, a my už se snažíme nějak přejít silnici a dostat se k autobusu. Počká? Nepočká? Nakonec počkal, batohy se opět ocitly na střechě a jízdenka, kterou nám první řidič vypsál, byla našťástí platná. V tomto duchu potom probíhalo ještě několik přesunů po Guatemala. Ne všude však jezdí školní autobusy, dálkové spoje jsou pohodlnější a máte tam dokonce sedadlo sami pro sebe. Ale právě ve školních autobusech nejlépe poznáte místní obyvatelstvo.

Týdenním přejezdem Guatemaly jsme došli k závěru, že tato středoamerická země sice leží ve stínu přístupnějšího Mexika, ale určitě stojí za delší návštěvu a rozhodně má co nabídnout.

Lucie Kubalíková

související články

- Autobusem po Mexiku
- Jízda mexickým autobusem
- Autobusová doprava na Madeiru
- Autobusem do Švédska

>>> www.kalimera.cz

Doprava

KALIMERA

HUMOR NA CESTÁCH

Rozesměj nás a vyhraješ slevu 500 Kč na vybavení v Holan sportu (www.holan.cz).

Podmínky soutěže hledej na www.kalimera.cz.

Road trip napříč Spojenými státy

Vydat se po Road 66 z Chicaga až do Los Angeles byl dávný sen mnoha beatníků i hippies. Dnes už byste z této pověsné šestašedesátky našli jen pár menších, skoro zapomenutých silnic, které už často ani nejsou označené typickým žlutým erbem s nápisem Route US 66. Nicméně zdolat ten nekonečný kontinent od východu až na západ touží mnoho lidí i dnes... a to nejen Američanů. Také my jsme se tímto snem nechali zlákat a vydali se na měsíční cestu napříč USA.

Hromadná doprava v USA

První otázka, která při plánování cesty vystane, je jaký dopravní prostředek použít. Možností je několik. Můžete se zkusit spolehnout na americkou hromadnou dopravu v podobě železnice nebo autobusů sítě Greyhound. Lze si koupit třítydenní jízdenku, která vám umožní vystoupit a znovu nastoupit kdekoli budete chtít. Nicméně takto budete ve svém cestování velmi omezení, neboť hustota americké železniční a autobusové sítě se s Evropou bohužel nedá srovnat. Pokud byste chtěli procestovat pouze velká města na východním pobřeží, jako je Washington D.C., Philadelphia, New York či Boston, poslouží vám dobře i tzv. chinatown busy. Jsou velmi levné, poměrně komfortní a jezdí často, ale připravte se na spousta cestujících všeho druhu a nástupní a výstupní stanice ve spíše zapadlých čínských čtvrtích.

Koupě auta

Kromě drahé letecké přepravy, která je navíc omezená jen na větší města, nám zbývá auto – půjčení či koupě. Koupě má své výhody, ale také rizika. Vyplatí se vám hlavně, pokud plánujete cestu delší než dva měsíce. Musíte ale počítat s tím, že nikdy nevíte, v jakém stavu auto kupujete, takže se vám lehce může stát, že auto se uprostřed rozlehlé nevadské pouště či kansaských kukuřičných polí zastaví, vypoví službu a vy si budete muset poradit sami. Určitým zdržením je také uzavírání pojistky. Ne všechny společnosti budou ochotny vám bez amerického řidičského průkazu pojistku dát a pokud vám ji dají,

tak často s nemalou přírůzkou. Následný prodej auta vám také zabere čas a v některých státech, jako třeba v Kalifornii, musíte absolvovat poměrně přísné kontroly emisí.

Auto z půjčovny

Pokud jste se rozhodli, že si auto radši půjčíte, kontaktujte co nejdříve několik půjčoven, porovnejte ceny a auto si zarezervujte. Dávejte si pozor, aby vám půjčovny řekly plnou cenu včetně daně a pojištění. Většinou máte na výběr mezi několika druhy pojištění od úplně základního, které toho mnoho nekryje, až po plné pojištění, kde nemáte žádnou spoluúčast a kde vám případně poskytnou i úplnou výměnu auta. Vzhledem k tomu, že na své cestě asi překonáte velmi dlouhé vzdálenosti, určitě si zaplatte auto s tzv. unlimited mileage, aby vám pak nezapočítali každý ujetý kilometr. Půjčovna si také započítává všemožné příplatky, např. za vrácení auta v jiném místě, než v jakém si ho půjčujete, za druhého a každého dalšího řidiče, za řidiče mladšího 25 let nebo za půjčení auta přímo na letišti. Hlavně si dobře pročtěte smlouvu, aby vás pak nepotkala nepřijemná překvapení. Musí tam být uvedeno, zda je dovolené s autem vyjet mimo stát, ve kterém si ho půjčujete, zda můžete vyjet i do zahraničí (kdybyste si chtěli udělat výlet do Mexika či Kanady), kdo hradí škody na autě včetně oděrek a poškrábání a zda musíte auto odevzdat s plnou či prázdnou nádrží. Nás vyšlo půjčení auta na 25 dní (půjčení v Newarku, vrácení v San Francisku) s dvěma řidiči staršími 25 let na cca 1800 dolarů. Tak vzhůru za americkým snem!

Vlad'ka Jelínková

související články

- Žigulíkem do Sýrie
- První dny na Novém Zélandu – koupě auta
- Jízda mexickým autobusem

>>> www.kalimera.cz

Doprava

Zapůjčené auto jsme mohli vrátit i na letišti, ovšem za příplatek.

Autor: Vlad'ka Jelínková

PLACENÁ INZERCE

pouhá odvaha **nestačí...**

penguin

OUTDOOR EQUIPMENT

OBLEČENÍ BATOHY

SPACÁKY STANY

www.PenguinCZ.cz

BELOVESKÁ 187, 547 01 NÁCHOD, TEL. 491 483 039, FAX 491 481 126, E-MAIL: INFO@PENGUINCZ.CZ

LODÍ NA PRINCŮV OSTROV

Najít africkou zemi, která by byla aspoň trochu bezpečná, finančně dostupná a pocho-pitelně i něčím zajímavá, není jednoduché. Jedním z mála míst, které požadavky splňuje, je Svatý Tomáš a Princův ostrov. Jedná se o nejmenší africký stát (asi 1000 km²) sestávající ze dvou sopečných ostrovů. Ty leží v Guinejském zálivu asi 120 km od sebe a okolo nich jsou roztroušené malé ostrůvky. Ostrov Svatého Tomáše má rozměry zhruba 30 x 50 km a v jeho nitru se nachází ústřední pohoří dosahující výšek přes 2000 metrů, tvořené vyvřelinami a pokryté tropickým deštivým pralesem.

Utajené dopravní spojení

Chtěli jsme poznat oba ostrovy. Informace, že se mezi nimi lze přepravovat pouze letadlem, se záhy vyvrátila; zjistili jsme, že místní obyvatelé se přeplavují lodí. Všichni nás ale varovali, že je to nepohodlné. Nevadí. Že bude tato cesta po moři dlouhá asi 150 km, jsme zjistili až následně.

Rozvlněné žaludky

Jen málo jsme si připouštěli, co může udělat mořská nemoc na otevřeném Atlantiku. Věřili jsme, že na tak dlouhou trasu se vydá jen patřičně vybavená velká loď, na níž bude možné se prospát. Když jsme ale zjistili, že naše loď je menší než lodě na Brněnské přehradě a my dva na ní společně obsazujeme poslední volné místo, začali jsme se těšit, až z lodí opět vystoupíme. To však nebylo vše. Před odjezdem jsme se zásobili jídlem a podle svého receptu proti mořské nemoci „zaměstnat žaludek, aby se pořádk hejbal“ jsem do sebe začal cpát smažené šneky s vařenými banány. Už po 20 minutách se moře rozvlnilo, přišla první větší vlna a vypláchla některé cestující ze svých míst. Nám našťástí jen umyla nohy. Ovšem po dalších asi 10 minutách se mi rozhoupal žaludek a začaly se dít věci, díky kterým si už asi šneky s banány nedám. Eva měla kupodivu mořskou nemoc jakž takž pod kontrolou.

V moci Poseidona

Celou cestu jsme přemýšleli nad tím, co všechno by se muselo stát, abychom to přežili. Když pak po mnoha hodinách otupení naší mysli soustavným houpáním lodí přišla pravá mořská bouře – taková, že dešť stékající ze střechy padal v jedné souvislé stěně, začali jsme uvažovat obráceně: co horšího by nás ještě mohlo potkat? Ale kupodivu se situace po zbytek plavby už nezhoršovala. Když jsme dorazili do přístavu a začali se vymotávat ven, v duchu jsme děkovali Poseidonovi, že se nad námi slitoval. Živým řetězem jsme vyskládali všechn náklad včetně zvířat a děcek ven, vylezli na pevninu, postavili stan na prvním rovném místě, kde to šlo, a zalehli. Byly čtyři hodiny ráno a za sebou jsme měli třináct hodin plavby.

Nežádání turisté

Dopoledne nás vzbudily hlasité projevy podivu ze strany místních lidí nad umístěním našeho stanu přímo na přístavním parkovišti. Brzo nato došlo k oficiální výzvě, abychom odamtud vypadli. Vydali jsme se do Santo Antonia, hlavního a jediného města ostrova, nad kterým se tyčí vyhaslá sopka Pico Papagaio. Odtud jsme se vy-

pokračování na str. 5

PLACENÁ INZERCE

KIWI

SVĚT MAP A PRŮVODCŮ

- turistické průvodce a mapy
- automapy a autoatlasy
- horolezecké publikace
- cykloturistické mapy
- navigace GPS
- více než 17 000 titulů

navštivte náš e-shop na www.mapykiwi.cz

Jungmannova 23, Praha 1
Informace na tel. 224 948 455

Vlakem do Teheránu

pokračování ze str. 1

Istanbul – ideální nástupní místo
Istanbul jsem již poněkolkáté využil jako ideální „výchozí bod“ pro cesty na Blízký a Střední východ. Nejobvyklejším způsobem, jak se dostat dále do Teheránu, je autobusová doprava. My jsme však zvolili způsob pomalejší, ale slibující o to více zajímavých zážitků.

Vlakové spojení
Vlak Trans-Asia Expres spojující Istanbul s Teheránem odjíždí pouze jednou týdně, vždy ve středu, a do iránské metropole má dle jízdního řádu přijíždět v sobotu večer. Jízdní řád však platí maximálně do An-kary. Dále na východ už jsou mnohahodinová zpoždění na denním (i když v tomto případě spíše týdenním) pořádku, takže i náš spoj dorazil do Teheránu až v neděli ráno, tedy s dvanáctihodinovým zpožděním. Mezi jednu z největších zajímavostí této skoro tři tisíce kilometrů dlouhé trati patří fakt, že na ní „chybí“ stokilometrový úsek kolem východotureckého jezera Van, které se tak musí překonávat trajektem tureckých železnic.

Vagóny a přestupy
Všechny vlakové spoje jedoucí z Istanbulu na východ odjíždí z nádraží Haydarpascha na asijské straně Bosporu. Vlaková souprava Trans-Asia expresu už byla přistavena k nástupu několik hodin před odjezdem a i první cestující se scházeli o dvě až tři hodiny dříve. Jistě věděli proč – místenky vytištěné na jízdence zde totiž vůbec nefungují a kupé se zabírají metodou, kdo dřív přijde, ten sedí, což ovšem nebrání pozdější výměně míst mezi pasažéry. Celý vlak se skládá pouze z tureckých lehátkových vozů první třídy (čtyři palandy v kupé) a jídelního vozu. Na konci vlaku je připojený iránský služební vagón, do kterého si lze zdarma umístit zavazadla a který jako jediný společně s cestujícími absolvuje celou trasu včetně trajektu přes Vanské jezero. Zbytek tureckého vlaku zůstává před jezerem a za ním už je připravená souprava iránská, zajišťující zbytek cesty do Teheránu.

Železniční družba
Ihned po odjezdu z Istanbulu jsme zahájili družbu se všemi spolucestujícími. Probíhala jak výměna informací, tak potravin. Většinu osazenstva vlaku tvořili Iránci, vracející se z návštěvy příbuzných v Turecku nebo ze služebních cest, a pak pár cestovatelů – „batůžkářů“. Je třeba vědět, že Iránci na rozdíl od Evropanů vůbec nepovažují otázky na věk, plat a rodinu za osobní. Naopak se jedná o první věci, na něž se vás obvykle zeptají. Na rozdíl od svých tureckých a arabských sousedů mají Iránci překvapivě smysl pro pořádek a čistotu ... Po loňské zkušenosti z cesty

do Sýrie, kdy se po několika hodinách prakticky nedal v tureckém vlaku použít záchod (i když byl turecký) a na podlaze se hromadily odpadky, jsem byl velmi příjemně překvapen, že se všichni snažili udržovat vše v co největší čistotě a odpadky spořádaně vyhazovali v pytlích do kontejnerů na nádražích během zastávek vlaku.

Pravidelné zastávky
Vlak stavěl zhruba každé tři hodiny a při té příležitosti všichni cestující včetně vlakové čtyř okamžitě obsadili nádražní kavárny, čajovny a stánky s občerstvením. Jakmile dojel a dopil strojvedoucí, vrátil se na mašinu, aby zatroubil. To sice znamenalo, že vlak je připraven k odjezdu, ale většinou nástup cestujících zabral ještě minimálně dalších deset minut. Poté železniční zaměstnanci zkontrolovali, zda jsou všichni ve vlaku a jestli někdo nezůstal v péči nádražních osvěžoven. Pak se teprve mohl pokračovat v cestě. Je jasné, že tento způsob jízdy velice rychle degraduje jakýkoliv jízdní řád v pouhý cár papíru. Ovšem nežijeme přece proto, abychom někam spěchali, že ...

Mimořádné zastávky
Dlouhá zastávka nás čekala před vjezdem na kurdská území. Armáda musela zkontrolovat mnohakilometrový úsek trati, zda v něm není průjezd našeho mezinárodního expresu nějakým způsobem ohrožen. Po pětihodinovém čekání nám do každého vagónu umístili dva osířelovače, kteří pak za jízdy bedlivě sledovali veškeré venkovní dění. Paradoxně se zároveň jednalo o jeden z nejhezčích úseků cesty. Vlak klíčkoval skalními kaňony východního Eufratu s mnoha tunely a mosty. Romantickou krajinu bohužel dotvářely i trosky železničních vagónů a lokomotiv, které bylo možno občas spatřit dole v říčních peřejích a které nám dávaly dost jasně najevo, že předchozí vojenská kontrola zde asi nebyla jen tak pro nic za nic. Navíc se po celou dobu v okolí nacházely improvizované zákopy obložené pytli s pískem a plné po zuby ozbrojených vojáků. Turecko-kurdské vztahy jsou zde stále živým problémem.

Trajekt přes jezero Van
V pátek večer, po dvou dnech cesty, náš expres dorazil na pobřeží jezera Van. Toto posvátné jezero starověké říše Urartu je opředeno mnoha pověstmi o tajemné přišišce vyskytující se ve zdejších vodách. Námí osvědčené volání „nádá puťa puťa“ ji však nevytlákal před objektivy našich fotoaparátů. Šestihodinovou plavbu po jezeře zpestřovali iránské spolucestující pomocí dvou kytar, harmoniky, zpěvu a tance. Přes radostnou atmosféru měl tento hudební večer smutný nádech. V Íránu je totiž zpěv na veřejnosti prakticky zakázán (stejně jako poslech za

Přes jezero Van se dostane pomocí trajektu jediný vagón celého expresu – Íránský služební vagón, kde mají cestující svá zavazadla. Autor: Jan Steyer

hraniční hudby, používání satelitních antén atd.). Ten večer jsme také naposledy viděli ženy a dívky bez šátků. Přestože mnohé z nich tančily i v tričkách s krátkým rukávem, z lodí do připravené iránské soupravy už nastupovaly všechny zahalené. Trochu nám tím zkomplikovaly situaci, neboť jsme se museli znovu učit, jak vypadají naši spolucestující. Z tváří jako by se jim vytratil i úsměv. K hranici ze „Země krále Miroslava“ do „Půlnočního království“ zbývalo necelých sto kilometrů...

Přejezd hranice
V noci z pátku na sobotu vlak zastavil v horské pohraniční vesničce Rází, všichni vystoupili, přeřídili si hodinky na iránský čas (tj. o 1,5 hodiny dopředu) a zařadili se do dvou front u tureckých celníků. Jedna fronta ženská, druhá mužská. Na dodržování tohoto pořádku dožíral z obrazu na stěně sám turecký vůdce Mustafa Kemal Atatürk a hned naproti mu sekundovali dva iránské aijattolláhové – Chomejní a současný vládnoucí Chamenej, neustále vzbuzující kacířskou myšlenku, že chcete-li být aijattolláhem, mělo by vaše jméno začínat na „Ch“ a končit na „i“. Po celkem očekávaném tureckém byrokratickém procesu už byl člověk jen příjemně překvapen pohodovým přístupem celníků iránských. Ti jen prošli až za jízdy vlakem a ani zavazadla nijak zvlášť nekontrolovali. Jak jsme na to vzpomínali během naší zpáteční cesty, kdy Turci na Bazar-gánském hraničním přechodu ve stínu hory Ararat prakticky rozebrali celý autobus ...

Jan Steyer

Ukamenovaný vlak
V sobotu ráno už náš vlak uháněl podél břehů Urmíjského jezera v iránské provincii Ázerbájdžán. Najednou jsme nečekaně zastavili v malém městečku kdesi za Tabrízem a tato neplánovaná zastávka se protáhla na celých šest hodin. Až po této době přišel vlakvedoucí a začal nám vysvětlovat, že v jedné vesnici před námi přejel člověka vlak a podle zvyku se teď asi sejdou všichni příbuzní zesnulého (a že to může být nějakých příbuzných) a následující vlak budou kame-novat. Docela nás to pobavilo až do okamžiku, kdy nám došlo, že tím následujícím vlakem jsme my. Tudíž jsme stejně jako všichni Iránci ve vlaku poslušně zatem-nili okna a vylezli na horní prýčny. Naše zatemnění bylo buď kvalitní, nebo měli pozůstalí velice nepřesnou mušku, každopádně k nám žádný kámen do kupé nepřiletěl, a tak jsme ve zdraví dorazili v neděli ráno do Teheránu.

Zhodnocení cesty
Následující putování po Persii patřilo mezi mé nejkrásnější a jeho popis by zabral mnoho dalších stránek. Ale i jen samotná cesta z Istanbulu do Teheránu byla zážitkem, z něhož mi zbyla spousta telefonních čísel, e-mailových adres a vzpomínek na lidi, se kterými mě na čtyři dny spojil pouhý dopravní prostředek jako je vlak. Další informace o tomto vlaku (ceny, rezervace atd.) jsou součástí článku vydaném na www.kalimera.cz/doprava.html

Jan Steyer

LODÍ NA PRINCŮV OSTROV

pokračování ze str. 4

pravili do severní části ostrova, kde jsme se chtěli podívat na želví pláž Praia Grande. Dostopovali jsme až k místu, kde končila silnice a odkud jsme museli dál pěšky blátivou lesní cestou. Ta vedla nádherným pralesem, který byl současně zoologickou a botanic-kou zahradou. Cestu nám však znepříjem-ňovalo celkem velké množství jiných zvířat – komárů, kteří nám nedovolili zastavit se a v klidu si krásu tamní přírody vychutnat.

Drahý výlet

Na pláži jsme želvy nepotkali, a tak jsme si alespoň zaplavali na nedaleký ostrůvek Ilheu de Rochy, který leží na rovníku.. Hníz-dily na něm volavky a domov tu měla spousta velkých červených krabů. Náš velmi dobrý dojem z ostrůvku nám bohužel zka-zilo zjištění, že během našeho plavání se mi někdo hrabal v peněžence a ukradl v pře-počtu asi 1600 Kč.

Létající ryby na dosah

Další den jsme došli k přístavu, nalodili se a za pěkného počasí vyrazili zpět na ostrov Svatého Tomáše. Na cestu jsem se duševně připravil a zvládl ji podstatně lépe – možná i díky neustálému žvýkání a taky díky Eviným radám. Při této cestě jsme tedy vnímali i jiné věci než to, že se nám k nohám rozvalila skupina černošek s malým děckem, které je po chvíli plavby všechny pozvracelo. Neja-jímavější ale byli letouni – létající ryby, které se občas vynořily z vln. Chvilí (třeba i 10 vteřin) letěly nad hladinou, kde se udržo-valy neuvěřitelně rychlým kmitáním břiš-ních ploutví přeměňených v křídla, a pak se snesly zpátky do vln. Úžasná podí-vaná. Po 14 hodinách plavby jsme dorazili do hlavního města Sao Tomé. Shodli jsme se na tom, že příště bychom asi využili letadla.

Jan Pavlík

Text je redakčně krácen. Více informací z této cesty čtěte na www.kalimera.cz/afrika.html

RUMUNSKO - naše specialita
přechody rumunských Karpat za 3.980 Kč

CK Kudrna • Dornych 33 • Brno • 66314 • tel: 542 216 764 • mob: 777 583 762 • kudrna@kudrna.cz • www.kudrna.cz

Stop z Černé Hory do Albánie

V půl deváté večer přijíždíme s dvanácti a půl hodinovým zpožděním vlakem z Čech do černohorského přístavu Bar, jednoho z největších měst v Černé Hoře. Loučíme se se stevardem a přemýšlíme, kde se vyspat. Naše kroky vedou nej-prve k moři, kde však fouká šílený vítr. Nakonec nocujeme za přístavem v are-álu nějaké opuštěné továrny, kousek od maringotky místních cikánů.

Od pevnosti k hranicím
Ráno se přesouváme na hlavní silnici sto-povat do Albánie. Na stop se naše po-četná skupina rozděluje a sraz si dáváme u albánské pevnosti Rozafa. Já s Kaluž je-deme nejprve cisternou, která vozí vodu do přímořských vesniček, pak nás bere nějaký chlápek pocházející ze Srbska, ži-jící v Lichtenštejnsku, který je na návštěvě u své rodiny v Černé Hoře. Ukazuje nám jejich „Velkou plážu“, zve nás domů

na kafe a pak nás odveze až na hranice s Albánií.

Albánsko-černohorská hranice
Pěšky předbíháme na hranicích dlouhou kolonu aut. Za auta přijíždějící z EU se platí vstupní poplatek 10 €. Hned u ce-dule „Welcome to Albania“ si stopujeme dodávku, v které sedí vpředu tři chlapi. Dvoumetrový, 120kilový obr řídí, nejopi-letší chlapík se na nás furt otáčí a snaží se komunikovat. Mezi nimi sedí vyzábly střizlík, který se na nás neustále zubí svou téměř bezzubou pusou. Každou chvíli se mezi sebou bavili, pak se na nás otočili a začali se smát a pak zas něco řekli a smáli se ještě víc. Nebudu vám nic nalhávat, měli jsme půlky stažený a do-mýšleli si ty nejhorší scénáře naší cesty do A lbánie a zároveň si rozdělovali naše potenciální soupeře. Nakonec k žádné vraždě nedošlo a v pohodě nás vyložili

u starého mostu přes řeku Buna, hned na-proti pevnosti Rozafa.

Cesta do hor
Kaluž se nechce od pevnosti šlapat za město s těžkým batohem a přemlouvá mne, abychom zkusili stopovat již tady ve městě, v relativně hustém provozu. Batoh je opravdu těžký, tak to zkouším, a hned první auto nám staví. Mladý veselý Albánec nás veze na výpadovku a říká nám, že můžeme použít služeb místních fur-gonů. To s díky odmítáme a jdeme stopovat k benzínce, která je zajímavá svým hustým černým mazuto-naftovým jezírkem. „Asi sa-moobslužná pumpa v případě, že je za-vřeno.“ Netrvá to dlouho a už se vezeme s dvojicí mladých Albánců, kteří svou ne-znalost jazyků řeší telefonátem kámošovi, který dělal pár let v Anglii, a nabírají ho jako tlumočníka. Ten naopak umí o hodně lépe než my a diví se, co nás táhne do hor,

Michal Setnicka

JUREK S+R
VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

široká škála stanů - spacáky
- samonafukovací karimatky -
pláštěnky - turistické oblečení
nepromokavé návleky -
obaly na batoh - multifunkční
ručníky - lavinové sondy

www.jurek.cz

556 850 032 / info@jurek.cz / shop.jurek.cz

ALPINA
cesty za dobrodružstvem

Aktivní prázdniny
zájezdy pro mladé

Hory
Turistika
Cyklistika
Ferraty
Expedice

Ukrajina, Rumunsko,
Černá Hora, Korsika, Norsko,
Indie, Karpaty, Alpy, Dolomity,
Kavkaz, Himálaj

www.alpina.cz

CK ALPINA, Provazníkova 39, 613 00 Brno
tel.: 548 522 652, 777-257 462, e-mail: ck@alpina.cz

2/09

www.kalimera.cz

5

V Orlických horách na bruslích

pokračování ze str. 1

všech účastníků. Bohužel díky pravidelnému zpoždění autobusu, který uzavíral celý bruslařský peloton, se tyto občerstvovačky stávají i dost nepříjemnými promrzávkami. Stýská se nám po bundách v autobuse. Z hor fouká studený vítr, který nad teplými slunečními paprsky vyhrává. Možná právě díky těmto dlouhým zastávkám se nám trať zdá až do posledního úseku vcelku málo náročná. Poslední etapa nám však zarývá hluboko do mysli jasné vzpomínky – tak kvůli tomuhle stoupání se akce nazývá Orlice UP!

Up, up, up!
Někdo o tomto posledním úseku ještě na Šerlichu prohlásil: „Je to jen o psychice!“ Byl to výrok zkušeného. Jezdci bez hůlek závidí hůlky, hůlkaři zase na rovinách volně ruče bez hůlek. Všechno je špatné – oblečení, brusle, vítr, slunce, stín. Všechno se v dobré obrací, když se proti nám z horizontu řítí posel. Posel dobré zprávy – již jen 600 m a jsme nahoře! Je to jen o psychice. Nabíráme rychlost a závěrečné stovky metrů si vychutnáváme.

Zhodnocení
Během jízdy i na jejím konci se vyskytly připomínky k organizaci (málo výhledů

Závěrečná pasáž na Šerlich – up, up, up (nahoru)!

Autor: Miroslav Kronika

do kraje), tak k jízdě s hůlkami (zbytečně velké rozesupy). Nevděk světem vládne, Čechům obzvlášť. Organizaci považují za výbornou, cestovky se mají co učit. Navíc asi málokterý z účastníků si dokáže představit, kolik dobrovolné práce a zaríkování takové akce zabere. A hůlky? Hůlky byly zdarma k zapůjčení na startu

jízdy. To považují za úžasný tah organizátora pro ty, kteří hůlkám nefandí a jen nadávají na to, že ohrožují ostatní bruslaře. Hůlky zprájemní nejen bruslení do kopce, ale i dlouhodobou jízdu na bruslích, kdy se již začínají ozývat záda. Ostražitost vůči ostatním je samozřejmě na místě, ale to přece neplatí jen pro jízdu s hůlkami.

Každému vyhovuje něco jiného, ale pokud kromě toho, že jedete po malých kolečkách, vás zajímá okolí a atmosféra celé jízdy, potom rozhodně nepromarněte další jízdu Orlice-Up. Nebo ukažte svoji trasu ostatním bruslařům podobným způsobem i vy!

Kateřina Sekyrková

související články

- Srovnání pražských závodů
- Zdařilé bruslení ve Dvoře Králové n. Labem
- Liberec na bruslích

➤➤➤ www.Ladronka.cz

In-line akce

Na webu www.ladronka.cz odpověz na pár zvědavých otázek a vyhraješ in-line zájezd do Vídně od CK KUDRNA.

Platí jen do konce května 2009!

Ladronka
portál o in-line bruslení

- ➔ Inline trasy v ČR a Evropě - přidej i ty svoji trasu!
- ➔ Škola bruslení - rady pro začátečníky i pokročilé
- ➔ Akce a jízdy - pozvánky a reportáže in-line závodů a jízd
- ➔ Brusle - jak vybrat a jak se o ně starat

www.Ladronka.cz - portál o in-line bruslení nejen na Ladronce

Nové bruslařské terény

Je to zvláštní – ačkoliv na západě již bruslařský boom opadá, u nás láká bruslení stále více lidí. Možná je u nás tím pravým důvodem nutnost pátrat po vhodných terénech, oficiálních tras či oválů je dosti poskrovnu. Možná právě toto badatelství, průzkum a nalézání stále nových tras asi hřeje bruslařské fandky více než samotné bruslení. Jiné vysvětlení tak velké popularity bruslení v zemi, kde se bruslí „kde se dá“ a musí se jezdit na silnici v protisměru, není. Skutečně, terénů blížících se „černému sklu“ u nás příliš není, ale nové trasy a tratě, na kterých s bruslaři počítají již při stavbě, se snaží tomuto nehladšímu asfaltu přiblížit. A nemusí to být vždy nutně cyklostezky. Česká fantazie si poradí na hipodromech, autodromech, polích i lyžařských areálech.

Mostecký hipodrom pro bruslaře
Po hipodromu v Mostě se kromě koní mohou prohánět lidé na kolečkových bruslích a koloběžkách. Umožňuje jim to otevřená dráha s asfaltovým povrchem, která kopíruje vnější okruh dostihové dráhy. Dráha je dlouhá 3370 metrů, část z ní je pouze jednosměrná, v další části pak návštěvníci mohou jezdit v obou směrech. Její stavbu zaplatilo město Most – stála 5,5 milionu korun. Na dráhu nikdo jiný kromě bruslařů a lidí na koloběžce nesmí. Pokud bruslaře jejich koníček omrzí, mohou si zapůjčit ko-

loběžku. K dispozici mají i skříňky na odložení věcí, stojany na kola, lavice podél celé dráhy a občerstvení. Hipodrom není první drahou pro bruslaře, která v Ústeckém kraji vznikla. Radnice v některých městech záměrně budují některé cyklostezky tak, aby jejich povrch byl pro bruslaře vhodný. Nejdelší plánovanou trasou má být cyklostezka podél Labe, jejíž některé části již bruslaři využívají. Hladký povrch má být v budoucnu například na celé trase z Děčína do Ústí nad Labem.

Benátky nad Jizerou
Po zcela nové, v dubnu otevřené dráze v Benátkách nad Jizerou na Mladoboleslavsku, se mohou svést bruslaři i cyklisté. In-line stezka stojí na pozemcích bývalé železniční vlečky, které město odkoupilo. Trasa začíná u vstupu do benátského městského fotbalového stadionu a končí u budovy železniční stanice Zdětin u Chotětova. Na cestě na ní lidé najdou dvě odpočívadla vybavená posezením s přístřeškem, stojanem na kola a informační tabulí. Stezka je dobře přístupná i vlakem, nastoupit na ni lze přímo ze železniční stanice. Bruslaři i cyklisté se tak mohou bezpečně projet mezi Nymburkem a Písty, Libicí nad Cidlinou a Nymburkem, Vlkavou a Patřínem či Mladou Boleslaví a Bezděčínem. Ve městě je i jediná klopená dráha na kolečkové bruslení v České republice a město by ji rádo do budoucna propo-

jilo právě s novou in-line stezkou. Náklady na vybudování čtyřkilometrové stezky se pohybovaly přes 20 milionů korun.

Mistrovský Vesec
Liberecký běžkařský areál si odbyl svoji in-line premiéru již loni, když se ještě před oficiálním otevřením areálu pro veřejnost konaly na tamních vyasfaltovaných cestách jedny z velmi vydařených závodů seriálu Českomoravského poháru O2 In-line Cup. Okruhy jsou ve Vesci sice členité, ale na bruslení velmi příjemné jak pro začátečníky, tak pro pokročilé. Letos se na asfaltových okruzích ve Vesci konají pravidelné závody i jízdy pro veřejnost. Pokud se tedy chystáte do Jizerských hor, tak na kolečkách vyzkoušejte kromě vyasfaltovaných stezek v Jizerských horách a silnice kolem přehrady Souš také tento mistrovský vesecský areál.

Polní cesty pro bruslaře
Mají lepší podmínky pro in-line bruslení malá, nebo velká města, či vesnice? Jednoznačně malá města a vesnice! Ty sice zatím příliš neinvestují do svých obyvatel – bruslařů, ale díky Evropskému zemědělskému fondu pro rozvoj venkova získávají peníze na výstavbu zpevněných polních cest. Po jedné takové jezdím v okolí jednoho malého města již 3 roky – provoz minimální, povrch výborný, 2km délka dostatečující pro pravidelný trénink či začáteč-

nické pokroky. Letos jsme objevili další dvě takové polní cesty – vedou odnikud nikam, čert ví, proč tam jsou. Nevadí. Děkujeme programu rozvoje venkova ČR, že investuje do venkovských oblastí. Z fondu turistiky nebo podpory cestovního ruchu bychom si na venkově jinak ještě dlouho nezabruslili.

Zdroj: www.ladronka.cz

související články

- Mapy cyklotras bez bruslí
- Bruslení v Plzni – ovály
- Brněnský motodrom pro bruslaře

➤➤➤ www.Ladronka.cz

In-line trasy

TRIP®
SPORTOVNÍ CESTOVNÍ KANCELÁŘ

Pasířská 27, Jablonec n. Nisou
tel.: 483 312 276, 777 711 734
Londýnská 61, Praha 2
tel.: 222 521 623
Nám. Svobody 10, Brno
tel.: 542 213 676
www.ck-trip.cz

- speciální značené asfaltové stezky bez provozu aut
- dokonale připravené programy pro začátečníky i pokročilé
- odborný průvodce
- doprovodný autobus (veze věci – jede se nalehko)
- možnost s sebou vzít kolo
- trasy lze prodloužit i zkrátit

IN-LINE ZÁJEZDY

... a dalších 150 zájezdů na kolech i pěšky
• na in-linech • na vodě • na lyžích

PODUNAJSKÁ CYKLOSTEZKA
Rakouská skatingová jednička
5.-7.6./17.-19.7. 2009, 2950 Kč
(tělocvična, za příplatek penzion se S)

VÍDEŇ+OSTROV DONAUINSEL+DUNAJ
Sportovní párty
12.-14.6./28.-30.8./26.-28.9. 2009, 3680 Kč (ubytovna se S)

OD ALP K DUNAJI
Po nové bruslostezce údolím Traisental
30.-31.5./8.-9.8. 2009, 2980 Kč (hotel se S)

STEZKY, VINICE A TERMÁLY BURGENLANDU
Kolem Neziiderského jezera
18.-20.9. 2009, 4280 Kč (penziony se S)

FLAEMING-SKATE – KLASIK
Mekka evropských in-linistů
19.-21.6./4.-6.7./7.-9.8. 2009, 2890 Kč (stany, za příplatek bungalov)

FLAEMING-SKATE – PLUS
Letos nové trasy
8.-10.5./21.-23.8./11.-13.9. 2009, 2610/3420 Kč (ubytovna se S)

NISA IN-LINE
Bruslařský víkend
13.-14.6./22.-23.8. 2009, 2240 Kč (stany s PP, za příplatek penzion)

NISA – ODRA IN-LINE
Zázemí komfortního hotelu
6.-7.6./5.-6.9. 2009, 2980 Kč (hotel se S)

OKOLO LUŽICKÝCH JEZER
Bruslařský ráj budoucnosti
17.-19.7./14.-16.8. 2009, 2980 Kč (ubytovna se S)

PODĚL RÝNA A BODAMSKÉHO JEZERA
Hvězdicové 4 alpskými zeměmi
12.-17.8. 2009, 7290 (penzion s PP)

BRANIBORSKÉ BRUSLOSTEZKY
Mezi jezery a lesy
1.-3.5./26.-28.6./31.7.-2.8. 2009, 2680 Kč/3980 Kč (stany/ubytovna s PP)

SPRÉVA IN-LINE
Sprévkým lesem na bruslích i na lodi
24.-26.7./28.-30.8. 2009, 2490 Kč/3420 Kč (stany/ubytovna s PP)

OD DOLOMIT KE GARDĚ
Bruslostezky Jižního Tyrolska a Trentina
2.-7.7. 2009, 5370 Kč (stany)

KATALOG ZDARMA ZAŠLEME!

ZPRÁVY Z VELETRHŮ

EKO brusle

Absolutní novinkou letošního roku je bambusový rám, který letos představila značka K2 v rámci svých EKO-modelů (panský a dámský). Dle slov výrobců tento rám pohlcuje vibrace, je pevný a je nehladším rámem na trhu. U těchto EKO-modelů je navíc soft bota vyrobena z recyklovaných materiálů. Nepůjde sice o výkonnostní modely, ovšem jistě řada rekreačních bruslařů ráda vyzkouší jízdu s bambusovým rámem a třeba přitom využije ještě chráničový set, vyrobený převážně také z recyklovaných materiálů.

ILQ jako standard

Novinkou je také osazení bruslí většinou již přesnějšími ložisky ILQ 7 či 9, tradiční ABEC zůstávají u dětských, agresivní a méně náročných fitness bruslí (do velikosti 80 mm koleček).

Brusle bez řemesla

Překvapilo nás množství výrobců, kteří mají in-line brusle jako doplněk. Jak je snadné nechat si vyrobit brusle se svojí značkou, bylo možné vidět na veletrhu Sportprague v hale s asijskými obchodníky, kde byl celý jeden stánek věnovaný bruslení (na ledě i na kolečkách).

Brusle Sulov

Novou značkou na českém trhu je Sulov (znovuzrozená značka sjezdových lyží), která nabízí kromě in-line bruslí také lyžařské i cyklistické helmy, klasické brusle, skateboardy a terénní koloběžky, a to za velmi zajímavé ceny. Stejný výrobce dodává na český trh také brusle značky Trully, která je však na rozdíl od náročnějšího Sulovu určena rekreačním bruslařům. V řadě Sulov pořídíte výkonnostní brusle do 3000 Kč s 90mm kolečky do bot čísla 41 a se 100mm kolečky od velikosti bot č. 42. Bohužel toto velikostní omezení není jediné – u značky Sulov zcela chybí dámské modely.

Speed za 6000 Kč

Na jaře vytáhly svoji největší zbraň – speed závodní brusle do 6 000 Kč – hned dvě české značky: již poměrně známá česká značka Tempish a nový Sulov. Nízká bota vyrobená z kůže a syntetiky či mikrovlnáka je pevně přidělána k hliníkovému podvozku se 100mm kolečky. Dle výrobců jsou brusle obou značek určeny pro dlouhé a náročné tréninky lidí, kteří nemohou nebo nechťejí do bruslí investovat více než 6000 Kč. Pokud jste váhali, zda máte zkusit nízkou závodní brusli, či ne, cena již zřejmě nebude rozhodující argument pro vaši volbu.

IN-LINE AKCE V ČR 2009

PARDUBICE – zhruba 9 km oficiální jízda ulicemi Pardubic (termíny: 4.5., 1.6, 20.6., 3.8., 7.9., 5.10.)
OPAVA – pravidelné noční in-line jízdy, start na Horním náměstí u divadla (termíny: 9.5., 9)
BRNO – páteční jízdy na automotodromu Brno od 18:30 do 20 hod
LIBEREC – pravidelné středeční inline závody pro širokou veřejnost ve sportovním areálu Vesec
NESTLÉ LIFEINLINE – in-line jízdy a závody v 11 českých a slovenských městech
ČMP 02 INLINE CUP – in-line jízdy a závody v 8 českých městech
Více informací o těchto i dalších akcích najdete na www.ladronka.cz, rubrika akce.

Outdoor-Outlet

In-line brusle za výprodejové ceny

Brno, Lidická 28
www.Outdoor-Outlet.cz

Dostupné také v rámci Outdoor-Outletu na letní Výstavě Stanů v Praze

Voda není jediný nepřítel stanování

Na přechod bulharské Rily jsme si z jakéhosi důvodu opět vybrali týden s nejostřivějším počasím. Ačkoliv to zpočátku vypadalo na luxusní počasí (nevěřte bulharským rosníčkám), už druhý den jsme se nejen na vrcholcích potkávali s olověnými mraky a o déšť tedy nebyla nouze. Vše vyvrcholilo dnem čtvrtým, kdy jsme se ráno probudili do bouřky a krupobíť. Přemýšlíme, za jak dlouho se může naplnit vyschlé jezírko, jehož zešíkmený břeh jsme si vybrali pro stavbu našeho stanu Jurek.

Ledová sprška

Po 20 minutách zaplavuje voda téměř celou předsíňku, ale to už máme sbaleno. Naštěstí přestává pršet. V moři ledových kuliček vyklepáváme a balíme stan. Musím podotknout, že bušení krup o velikosti cvrnkací hliněné kuličky přečkal naprosto bez problémů.

Divoké odpoledne

Pokračujeme dále po mokřích skalách přes chatu Maljovica až k začátku prudkého stoupání, kde nás opět dostihují mraky a začíná pršet. Chvilí se dohadujeme, kde postavit stan, ale sílíci déšť to řeší za nás. Stavíme tam, kde stojíme. Z plochých balvanů tu jsou postavena sedátka a stůl, tedy už tu někdo stanoval. Zalézáme do stanu, ale jelikož je brzké odpoledne, nevybalujeme, ale čekáme, zda se to nepřežene. Po dvou hodinách kvalitního slejváku se silným větrem, jehož porывy nám stan občas připlácnou na hlavu, se obloha opět projasňuje. Na další pochod už je ale pozdě. Vylézáme, užíváme si slunce, fotíme rilské smradlavé koně a stavíme větrnou ochranu pro náš stan za použití placatých kamenů z laviček.

Zakamenovaný stan Jurek.

Taktak jsme hotoví s větrolamy, už se zatahuje a v dále hřmí na horší časy. Bereme to jako upozornění na překontrolování koliků a pořádné vypnutí tropika. Za pár chvil začínají padat první velké kapky a my se opět uchylujeme pod stanovou střechu.

Zápas s větrem

Není co dělat, a tak píšeme deníky. To se daří do té doby, než se znenadání kousek od lucčiny hlavy propadne stan a my zahlédneme obrys koňského kopyta. Hlasitým „Jedeš potvoro!!!“ nezvaného spolubydličího zaháníme, ale Lucka už se z této příhody nevzpamatuje. Za každým zašustěním hned vidí koně a nepomáhá ani výměna místa; já na kraji, ona uprostřed. K tomu všemu se právě setmělo a z mírné bouřky se stala opravdu silná bouře, kdy blesky osvětlují naše tváře prakticky nestále a následující hrom téměř znemožňuje komunikaci. To by se ještě dalo zvládnout, ale mocné poryvy větru si se stanem hrají jako kočka s myší. Chvilí máme mokré tropiko naplácnuté na tvářích a za chvilí se

celý stan nafoukne do tvaru rotační elipsy a hrozí vytržením a odletem i s námi. Nadáváme si, že jsme nevyměnili háčky na připnutí stanu k tyčkám za karabinky, protože za prvních 15 minut se tři vyháčky a vnitřní síťovina se nám válí po podlaze. Rozsvěcujeme čelovky. Já se přesouvám na návětrnou stranu a pokouším se udržet stan v původním tvaru tak, že rukama a nohama přidržuju tyčky. Ale poryvy jsou občas tak silné, že mě vítr přetlačí a celý stan si lehne na zem. Doufáme, že to tyčky vydrží, protože jestli se teď třeba jen jedna zlomí... Toto je pravý čas na vymýšlení těch nejdivočejších katastrofických scénářů, ve kterých nechybí ani padající hory či šílené koňské stádo hopsající přes náš stan.

Návrat k Maljovici

Po třech krušných hodinách, kdy už i můj nesmrtelný optimismus sraβάčky zalezl hluboko pod zem, se rozhodujeme pro noční sestup zpátky na chatu Maljovica. Vidina plánu nám nalévá novou sílu do žil

(už nebudeme jen sedět a pasivně očekávat věci příští) a podporuje nás i to, že přestalo pršet. Kolem jedenácté se vydáváme na cestu. První zrada se dostavuje záhy. Lucce přestává svítit čelovka. Alespoň to bude zajímavější. Následuje nemilý zjištění, že potok, jehož koryto mnohde slouží jako cesta, se po pěti hodinách vydatného deště změnil v prudkou horskou bystřinu. Nemluvě o tom, že všudypřítomné mokré kameny kloužou více než obvykle a bulharské značení je ještě řidší než stolice po třech deci Gutalaxu. Lezeme po čtyřech, což s 15kilovými batohy na zádech není ideální. A aby toho nebylo málo, opět se rozprší, ale tentokrát našťěstí bez bouřky.

Návštěva u hafana

Po hodině a půl bloudění, vracení, brodění, zvracení a povzbuzování stojíme před chatou a přemýšlíme co dál. Chvilí okukujeme okolí, že bychom zase postavili stan, ale nakonec vítězí víra v plechovou střechu Maljovice. Bereme za kliku a téměř vykřikneme štěstím, když se dveře otevřou. Proč by tady taky zamykali. Karimatky roztahujeme hned za dveřmi v chodbě a po kontrole zdejších ohromným chlupatým hafanem konečně v klidu usínáme.

Petr Pánek

související články

- Než si koupíte stan
- Opravy stanů
- Moskytiéra – štít proti hmyzu

➤➤➤ www.kalimera.cz

Vybavení

Jak jsme si užili levný stan

Nejsem tak bohatý, abych si mohl kupovat levné věci – heslo z reklamy 90. let, na které jsem si vzpomněl při psaní tohoto článku. Byl jsem v Anglii teprve asi týden a nadchl jsem se myšlenkou, že bychom se s kamarádem Topasem mohli vydat do Skotska. Byli jsme poměrně skromní, co se týče vybavení, a tak jsme si řekli, že Tesco stan na tu jednu noc musí stačit. Topas koupil balík v ceně pár liber, na čemž byl namalovaný stan.

Stavba stanu

Na oblázkové pláži skotského jezera Loch Lomond jsme si za doprovodu opíjející se místní omladiny pustili do stavby stanu. Vzhledem k tomu, že jsme oba stavaři, nemohlo nás nic zaskočit. Ale to jsme se šeredně mylili – skotské medgies (mušky) se přišly najíst. Dokud jsme se pohybovali, nebylo to tak hrozné, ale jakmile se člověk zastavil, neměl od mušek klid. První, co se zastavilo, byl rozum. Dobře, to bylo jenom na chvíli, ale i tak dobrá příležitost pro medgies. A i když už jsme zhruba pochopili princip stavby zakoupeného stanu, samotný proces nebyl úplně jednoduchý, čehož opět využily medgies. Pro ty, kdo si neumí představit útrapy tímto hmyzem způsobené, musím říct, že v jejich nepřijemném nátlaku se nám povedlo zlomit jednu tyčku od zcela nového stanu.

Tesco stan na pláži skotského jezera Loch Lomond.

Boj s medgies

I se zlomenou tyčkou jsme si nakonec postavili zázemí. Právě jsme se chystali vypít zasloužené plechovky piva ve stanu, abychom zakončili náročný den, když jsme po prvním charakteristickém cvaknutí zjistili, že tady něco nehraje. Medgies se houfovaly v rozích stanu a vlastně všude. Pídíme se po příčině našeho rozčarování. No jasně – sířka mající za úkol pěkně větrat, a zároveň dovnitř nepustit otravný hmyz, je moc řídká. V daný okamžik už mám na sobě veškeré dlouhé rukávy, kapuci, kalhoty a zvenku přes sířku hážeme ručník. Otevřením druhého vchodu

se počet medgies uvnitř ještě tak zdvojnásobil, ale optimismus nás drží nad vodou a pouštíme se do vymýcení té havěti. To se nám daří tak během deseti minut. Jenže ve stanu začíná být pořádně horko. Přece jenom je červen. Naštěstí je zde potenciál ze sebe svléknout všechny ty šušáky. To se během dalších minut ukazuje jako nedostatečné a dýchatelno se jeví být pouze v země. Postupně si uvědomujeme závažnost situace a raději piva necháváme na jindy. Snažíme se usnout. To nám ovšem nedovolí hluk od našich spolunocležníků. Těm zjevně medgies nevadí. Jak to dělají? Jsou tam v krátkých

rukávech a medgies jim nevadí? Že by kouř od ohně? Vzhledem k tomu, že jsme u toho ohně s nimi chvilku seděli, tak jsem si jistý, že ne. No, pro mě asi další důkaz, že punk is not dead.

Voda ve vodotěsném stanu

S oroseným čelem se co chvíli převaluju sem a tam. Po chvíli si uvědomuju, že mě cosi studí. Pátrám po příčině a třešinkou na vrcholu dortu je vysrážená voda zevnitř jinak perfektně vodotěsného stanu – kapka po kapce stéká po stěnách dolů a vedle karimatky tvoří loužičky. Snažím se držet co nejdál od stěny, a zároveň necamrat spacákem v loužičkách. Už jsem vyrovnaný, přijal jsem svoji rezignaci na příjemný nocleh ve stanu a čekám na ráno. Vysvobození přichází někdy asi v jednu v noci, kdy těm okolo ohně dojde pivo a jedou domů.

Ráno je najednou všechno pozitivnější – dávám si koupel v jezeře a vyrážíme vzhůru na Ben Lomond. Po bitvě je každý generál – a vždyť to vlastně nebylo tak špatné. Koneckonců, co tě nezabije, to tě posílí. Já jsem silnější o zkušenost, že stan z Tesca a podobných marketů mi nevyhovuje, a zaříkám se – nikdy více!

Karel Cvalin

Testovna – bazar zkušeností

V minulém kole testovny jsme bojovali s nepřízní počasí, ale i s nepříjemným hmyzem. Pokud jste nestihli vaši zkušenost na toto téma sepsat, nebo vás něco tak „příjemného“ potká až nyní v létě, pošlete nám popis vašeho boje s touto nepohodou v jakémkoliv vyhlášeném kole testovny. V tomto kole se zaměříme na otázku nepromokavosti a zároveň prodyšnosti oblečení.

Téma letního kola

V dnešní době je již možné srovnávat životnost různých membrán, ale také zkušenosti s vybavením z univerzálního softshellu a porovnat je s klasickými membránovými bundami či kalhotami. Je to sice náročné téma, ale také velmi vyhledávané a věříme, že ceny značky Wolfgang (1 spacák a 2 batohy pro nejlepší příspěvky) vás k sepsání vaší zkušenosti

budou motivovat. Vaše články („bojující“ o tyto ceny) zasílejte do 30. srpna 2009 na e-mail redakce@kalimera.cz, předmět: Testovna.

Proč testovna

Pokud se chystáte ke koupi vybavení na cesty, podívejte se do naší rubriky Testovna na www.kalimera.cz. Věříme, že vám v kombinaci s rubrikou „Jak vybrat“ ušetří čas sháněním nezbytných informací a možná i peníze koupí osvědčených věcí. Právě proto pro vás testovna existuje a díky vám se její obsah rozrůstá. Těšíme se i na vaše příspěvky, případně i návrhy témat.

Podmínky Testovny

Popsaná zkušenost musí vycházet z vašeho osobního testování popisované věci, srovnání se zkušenostmi ostatních

je možné. Vhodné je text doplnit fotografiemi vybavení, nejlépe z prostředí testování. Text by měl obsahovat přibližnou dobu používání vybavení, pořizovací cenu, způsob používání (frekvenci, náročnost), zhodnocení, případné srovnání s jiným modelem či značkou, doporučení alternativy. Více v rubrice Testovna na www.kalimera.cz

Ceny letního kola Testovny:

- Spacák Wolfgang KILO
- Turistický batoh Wolfgang HIKER (18l)

Spacák Wolfgang KILO

Univerzální letní spacák ve tvaru mumie ušitý z odolné, lehké a měkké nylonové látky, dostupný v dvou délkách. Díky kvalitním zipům YKK a propracovaným légám nedochází k zasekávání zipů a úniku tepla. Náplň tvoří 7kanálové duté vlákno,

kteřé zaručuje dobré termoizolační vlastnosti, je odolné vůči pomačkání a nepohlcuje vodu. Praktický obal s možností komprese ve dvou úrovních usnadňuje transport a skladování.

NOVINKY

Spacáky pro děti

Nabídka spacáků firmy JUREK S+R byla nově rozšířena o kratší (dětské) velikosti, a to u pěti nejprodávanějších modelů. Jedná se o modely spacáků z dutých vláken Hollowfiber (Travel, Hilly, Lady) a o modely z mikrovláken PrimaLoft One (Trek, Polar). U dalších čtyř modelů se zavedení kratší verze také zvažuje. Kratší spacáky jsou přímou reakcí na konkrétní požadavky zákazníků. Menší spacák pro starší děti nebo dospělé menšího vzrůstu přináší uživateli úsporu v místě při sbalení a především úsporu váhy (přibližně o 10 – 11 %). Menší vnitřní prostor spacího pytle je vhodný pro rychlejší zahřátí spacáku a také úspora financí (přes 12 %) při nákupu není zanedbatelná.

Praktický Sea to Summit

X-Bowl je skládací nerozbitná, poddajná miska, která se vejde do každého batohu a do které si můžete nalít jak horkou polévku, tak si na ní krájet např. maso. Silikonové tělo misky se záhyby umožňuje misku složit naplacato a stabilní pevné dno tvořené polykarbonátem s vrstvou nylonu je odolné proti poškrábání. Na mytí nejen této misky můžete použít univerzální mycí prostředek Wilderness Wash, jehož 40 ml balení na cesty je natolik koncentrované, že vám na praní, denní hygienu i mytí nádobí stačí pár kapek na jednu mycí dávku. Tento přípravek je navíc biologicky odbouratelný. Velký náklad vás nezaskočí s praktickou Ultra-sil taškou. Ve sbaleném stavu není větší než přívěšek na klíče, váží pouze 48 g a přitom unese 130 kg. Tyto praktické drobnosti australského výrobce Sea to Summit koupíte v každém dobře zásobeném outdoorovém obchodě.

Starý stan za nový

... nebo nový za starý? Výsledek je jasný – dodám svůj stan, který již nepotřebuji. Možná potřebuji větší, náročnější, nebo naopak menší. Ten stan může být i poničený, ale kompletní. Dostanu za takový stan slevu 500 Kč a můj starý stan poslouží dalšími lidem – poničený stan opraví a budou v něm kempovat děti z volnočasových center, nenáročný stan bude stačit dětem na hraní třeba ve školkách. Tak takovou akci na způsob populárního šrotovného vyhlásil do konce dubna 2009 organizátor největších výstav stanů u nás – Holan sport. V době uzávěrky této Kalimery nebylo ještě jasné, zda bude akce prodloužena, ale zjistit si to můžete na www.holan.cz nebo www.vystavastanu.cz.

Bambus na těle

S přírodním bambusovým funkčním prádlem letos na český trh přichází španělská značka Trekmates. Bambusové prádlo je antibakteriální, což oceníte zejména při několikadenních túrách v přírodě. Výrobce uvádí, že je zároveň rychleschnoucí a vysoce prodyšné, zajímavá je vysoká ochrana proti UV záření. Samozřejmější jsou ploché švy a pánské i dámské provedení triček.

související články

- Novinky veletrhu Sportprague 2009
- Trendy outdooru na veletrhu S1

➤➤➤ www.kalimera.cz

Vybavení – novinky

Cykloturistika třikrát jinak

Cykloturistika má mnoho podob. To dokazují i níže uvedené tři tituly nakladatelství Cykloknihy. Kniha Kolem světa na kole je jistě ze všech zmíněných nejznámější, vždyť je to světový bestseller. Po přečtení dalších dvou knížek českých autorů se však potvrdilo mé zjištění, že českým nezávislým cestovatelům budou stále nejbližší zkušenosti a rady zase českých cestovatelů.

Michal Ivasienko:
Na kolech pod Mt. Blanc – se třemi dětmi k nejvyššímu vrcholu Evropy

Čeští cestovatelé mají svá specifika, související s naší kulturou, ale také finanční silou na cestách (ve srovnání s ostatními národnostmi) a schopností improvizovat. Snad právě z toho důvodu bude pro mnohé české rodiče blízké vyprávění otce tří dětí o jejich rodinné měsíční cestě na kolech z Rokycanska až pod Mt. Blanc. Pro rodiče, kteří ani s malými dětmi neztratili chuť cestovat na vlastní pěst, je to jeden z nejlepších návodů a stimulatorů na pořádnou výpravu. Nic není bezchybné a na každé cestě se objeví chvíle, kdy se váhá, zda pokračovat, či se vzdát. Autor knihy nic nepopírá a je tak svým vyprávěním sympatický všem, kdo vědí, že na cestě nemusí vždy vše probíhat ideálně. Obdivuhodný je nejen poutavý styl vyprávění, ale také vydařené fotografie a praktické poznámky pro další cestovatele. Je dobré upozornit, že na kolech z těch 5 účastníků šlapali jen 3 a výprava neměla žádné doprovodné vozidlo.

Francoise a Claude Hervéovi:
Kolem světa na kolech

Oproti tomu kniha francouzských manželů je určena všem, koho oslovil celý svět a rádi ochutnají atmosféru pochytanou ze sedla každé z projetych zemí. Kniha není

návodem, jak přežít 14 let na kole, ale popis zásadních příhod a zjištění, které na cestě posbírali. Střídají se krajiny, kde průjezd je oslavou radosti, s oblastmi, kdy se pár musí uchýlit k sebeobraně. Také setkání s krajany nemusí vždy znamenat výhru a pomoc. V nejhorších chvílích jim většinou pomáhá jejich popularita, kterou si však sami vybudovali, jak jinak, práci –

Humor na cestách – letní kolo

Rádi se smějeme a věříme, že i vy se na cestách často zasmějete. Pošlete nám své příběhy nebo fotografie, které nás rozesmějí, do 5. září 2009 na redakce@kalimera.cz, předmět: HUMOR. Nejlepší 3 příspěvky v tomto letním kole odměníme 500 Kč slevou na vybavení zakoupené v Holan sportu na Praze 2 (www.holan.cz). Došlé příspěvky průběžně zveřejňujeme na www.kalimera.cz, rubrika Humor, a také v související fotogalerii.

Výherci minulého kola: Jiří Bošek, Anna Strejcová, Karel Manoch.

Road train v Bulharsku – traktor s třemi valníky.

Autor: Jiří Bošek

Lucie Kovaříková a Michal Jon:
Z útulku až k moři – na kole se psem Ernestem

Cestovat lze na kole i se psem a pro majitele čtyřnohých miláčků to jistě není novinka. Že nikdy se psem nepojedete? Nikdy neříkejte nikdy. Psa vám v létě nikdo nepohlídá, a přeci kvůli němu nezůstanete doma. Vezměte ho s sebou. Pořídte mu vozík za kolo a přečtěte si knihu cyklovětoběžníků Lucky a Michala o tom, jak svému psovi Ernestu chtěli ukázat moře. Tento známý a zkušený cyklistický pár dokázal svoji pouť se psem Ernestem podél pobřeží západní Evropy podat bezchybně. Kniha je s výborně okomentovanými fotografiemi a promyšleným textem dobrým návodem, jak psa na cestu připravit, co mu po cestě dopřát, čeho se vyvarovat a co pes za kolem znamená pro ty, co jej táhnou. Hlavní v této knize nejsou lidé v zemích, které Lucka s Michalem projíždí. Hlavní je Ernest a jeho objevování světa očima Lucky a Michala.

Kateřina Sekyrková

FOTOSOUTĚŽ

ekologie v objektivu
FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ FIRMY BAYER

Stejně jako v předchozích letech vyhlásila firma Bayer celostátní fotografickou soutěž **EKOLOGIE V OBJEKTIVU**.

Amatérští i profesionální fotografové mají tak i tento rok šanci prostřednictvím svých unikátních snímků upozornit na naši zodpovědnost a nutnost ochrany klimatu. Na vítěze čekají nejen lákavé ceny v celkové hodnotě 120 000 Kč, ale i možnost prezentovat svá díla na prestižním místě v centru Prahy a v rámci následné putovní výstavy po celé zemi.

Letošní téma je „Klimatické změny – naše výzva“ a své snímky můžete zasílat do soutěže i vy prostřednictvím webového rozhraní na www.ekologievobjektivu.cz. Uzávěrka soutěže je 14. srpna 2009, můžete tedy ty pravé snímky lovit téměř celé prázdniny. Soutěží se ve dvou kategoriích: 11 až 18 let, nad 18 let.

Výsledky budou zveřejněny v září 2009 na www.ekologievobjektivu.cz.

KALIMERA

Více než 3500 článků z celého světa. To je www.kalimera.cz.

Přidej i ty svoji zkušenost přes email redakce@kalimera.cz nebo přes webové rozhraní www.kalimera.cz – přidat článek (horní pravý box).

Čtvrtletník **KALIMERA** – průvodce světem cestování a vybavení; **Šéfredaktorka:** Kateřina Sekyrková; **Tel.:** 602308878; **E-mail:** redakce@kalimera.cz; **Korektury:** Anna Strejcová, Vladka Jelínková; **Distribuce:** zdarma po vysokých školách a kolejích celé ČR; na vybraných středních školách; v krajských knihovnách, vybraných sportovních prodejnách a akcích; **Stálá distribuční místa:** PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Slavíkova 5, Praha 2; BRNO – OUTDOOR-OUTLET, Lidická 28; CK KUDRNA, Vobchůdek pod nádražím; PARDUBICE – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; čajovna Šambala, Kostelní 5, Moravská Ostrava; VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ – alternativní centrum Vivěta, Křižkovského 111; **Náklad:** 30 000ks; **Inzerce:** inzerce@kalimera.cz; **Uzávěrka příštího čísla:** 10. září 2009; **Grafické zpracování:** Jakub Novotný; **Tisk:** VH Print; **Registrace:** MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Internetová verze:** www.kalimera.cz; **Předplatné:** 80 Kč / rok / do 2ks, 100 Kč / rok / do 20ks, 140 Kč / rok do 50ks, více kusů domlouvou. **Č. účtu:** 1087121052/5500 (napíšte i vaši adresu!); **Nová distribuční místa vítána – střední školy, outdoorové a sportovní obchody, knihkupectví, cestovatelské a sportovní kluby.**

VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

Slavíkova 5, Praha 2
(metro nám. Jiřího z Poděbrad)
tel: 222 725 412
tel: 775 211 739
po–pá 10:00–18:30 h

Nově stálá
expozice stanů
v rozlehlém suterénu!

www.holan.cz

Outdoor Outlet

Výprodej vybavení do přírody

www.Outdoor-Outlet.cz

Souběžně s Výstavou stanů na výstavišti v Letňanech.
E-shop a pobočka v Brně (Lidická 28) v provozu
CELOROČNĚ!

**výstava
stanů**

**Výstaviště
Letňany**

červen – červenec

po–pá 13–20 | so–ne 10–17

www.VystavaStanu.cz